

Nr 434

Av fru Löfqvist och herr Svensson i Kungälv, om utredning rörande fosterlegornas storlek, m. m.

Den utbyggnad av platsantalet vid ungdomsvårdsskolorna som beslutades av 1959 års riksdag noterades med tillfredsställelse, inte minst av de barn- och ungdomsvårdande myndigheterna. Besvärigheterna är ändock mycket stora och berör vida större grupper barn och ungdomar än dem som direkt är kvalificerade för ungdomsvårdsskola. Vi vill därför i likhet med vår motion till 1959 års riksdag fästa uppmärksamheten på den diskussion som under senare tid förts angående behovet av och tillgången på fosterhem. Det råder brist på fosterhem i vårt land. Barnavårdsnämnder och barnavårdsombud arbetar febrilt på att skaffa fram passande fosterhem. I vissa fall har det väl också lyckats. Barnavårdsnämnderna får emellertid allt svårare att skaffa fosterhem åt barn och ungdomar, för vilka sådan vårdform skulle vara den lämpligaste. Ett av de väsentliga skälen härtill tycks vara att den fosterlega som i allmänhet erbjuds inte tillnärmelsevis svarar mot de verkliga utgifter som ett barn medför i en familj. Ännu mindre står en sådan fosterlega i rimlig relation till svårighetsgraden i omhändertagandet av de barn det här ofta gäller.

I den mån barnavårdsnämnden väljer enskilt fosterhem får också kommunen stå för alla kostnader i sammanhanget, medan kommunen blir helt befriad från ekonomiskt ansvar, när ungdomsvårdsskola anlitas. Vi finner denna divergens i kostnadsfördelningen vid olika vårdformer högst otillfredsställande. Ett krasst ekonomiskt tänkande i stället för mänskliga hänsyn kan nämligen i vissa fall bli avgörande för en barnavårdsnämnds handlande. Ett gott hem måste väl vara för mer än ett kollektiv, hur väl detta senare än skötes och hur långt differentieringen än kan föras.

Med anledning av ovanstående hemställer vi, att riksdagen måtte undersöka möjligheterna att åstadkomma en bättre tillgång på fosterhem. Enligt vår mening måste en helt annan ekonomisk ersättningspolitik till för att ändra de nu rådande förhållandena. Det finns ingen rimlig balans mellan en ersättning av 3—5 kronor per dag för vård i enskilt hem och kostnader på mellan 30 och 40 kronor per dag vid ungdomsvårdsskola.

Problemet är naturligtvis att vi rör oss med två olika huvudmannaskap. Ett sätt att lösa frågan vore att låta kommunerna bidra till vården vid ungdomsvårdsskola med ett visst belopp per dag. Emellertid vill vi motionärer för vår del inte föreslå en lösning som ekonomiskt drabbar kommu-

nerna. Det är varken stat eller kommun som skall kunna dra fördel av en ändring, utan det är de vårdbehövande ungdomarna.

Under hänvisning till vad ovan framförts föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om särskild utredning rörande dels fosterlegornas storlek och dels fördelningen av kostnaderna mellan stat och kommun i fråga om fosterhem och ungdomsvårdsskolor.

Stockholm den 27 januari 1960

Thyra Löfqvist

Evert Svensson

Kungälv